
Personalia

Ny doktorgrad: Helena Nordh

Utdanning: Landskapsarkitekt fra Sveriges lantbruksuniversitet

Grad: Philosophiae Doctor (PhD)

Disputas: Institutt for landskapsplanlegging (ILP), Universitet for miljø og biovitenskap (UMB) 24. september 2010.

Avhandlingens tittel: Restorative components of small urban parks

Den stadig økende kunnskapen om restituerende miljøer viser at natur gir bedre mulighet til å innhente seg fra mental utmattelse og stress enn det urbane miljøer gir. Det finnes imidlertid mindre forskning om hvilke komponenter i naturlige miljøer som fremmer slik restitusjon. Denne detaljerte informasjonen er viktig for landskapsarkitekter som har et profesjonelt ansvar for utvikling av grønnstruktur i byer. Behovet for slik informasjon er kanskje enda viktigere i dag, ettersom fortetting er trenden innen europeisk byplanlegging. Fortetting skjer ofte på bekostning av byparker. I lys av fortetningsprosessen undersøkes det i denne avhandlingen hvilke komponenter i små, urbane, skandinaviske parker som fremmer en restituerende opplevelse for mennesker som bor og jobber i byer. De fysiske komponentene som har blitt studert er; harde overflater, gress, lav markvegetasjon, busker, trær, vann og parkstørrelse. Antall personer som er tilstede i parken er også interessant som en sosial komponent. Den empiriske forskningen som presenteres i avhandlingen er basert på tre ulike metoder, vurdering av parkbilder med regresjonsanalyse, vurdering av parkbilder med øyebevegelsesanalyse og internett-basert spørreundersøkelse med *choice based conjoint* analyse. Med disse ulike metodene var ambisjonen å demonstrere hvordan rela-

Foto: Kjersti Sørli Rimer, UMB

tivt nye kvantitative metoder innen landskapsarkitektur kunne bidra med verdifull informasjon til denne typen forskning. Metodenes respektive styrker og svakheter er diskutert i avhandlingen. Resultatene fra studiene konvergerer med hensyn på små parkers evne til å muliggjøre restitusjon. Alle komponenter, unntatt hard overflate, bidro til oppfattet mulighet til restitusjon. De komponentene som var viktigst var gress og trær. Dette resultatet er i konflikt med den utviklingen man ser i Skandinavia i dag, der bruken av harde materialer som betong og granitt er økende. Trær og gress tar relativt lang tid å etablere sammenliknet med vannelementer og blomster, hvilket innebærer at langsiktig planlegging blir enda viktigere. Konklusjonen er at vegetasjon, og spesielt trær og gress, er viktige komponenter i urbane småparker. Til tross for parkenes begrensede størrelse, og tilstedeværelse av et begrenset antall andre mennesker, kan disse parkene, med rett design, fungere som steder for restitusjon og dermed være fremmende for folkehelse i et langsiktig perspektiv.